



FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 4 - 10 martie 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sfântul Maslu

marți, 6 martie 2012, ora 17.00

Liturghia Înaintesfințitelor

miercuri, 7 martie, ora 12.00

Calea Crucii

sâmbătă, 10 martie, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 10 martie, ora 18.00

ANUNȚ

Caritas Eparhial Oradea organizează selectare de oferte pentru **execuția tâmplăriei exterioare** la Căminul rezidențial pentru persoane vârstnice, „Casa Frențiu” din Oradea, str. Spartacus nr. 35/B.

Documentația de atribuire se poate procura contra cost (30 Lei) de la sediul asociație str. Ep. Mihai Pavel nr.3, de luni până vineri, între orele 9.00-15.00. Data limită pentru depunerea ofertelor este 12.03.2012.

Persoană de contact pentru informații suplimentare: pr. Olimpiu Todorean, tel: 0359/418.211 sau 0722/450.0013.

De îndată ce un imbold nesăbuit îi dă pinteni, omul se tulbură. Cel trufaș, de pildă, sau cel zgîrcit, n-au parte de tihnă niciodată; cel sărman și cel smerit cu inima gustă, în schimb, din belșug binefacerile păcii. Cel ce nu și-a răstignit cu totul poftele se va lăsa ușor păscut de ispită și va fi lesne biruit în împrejurări din cele mai mărunte și neînsemnate. Cei care sînt sufletește șubrezi - robiți încă, întrucîtvă, trupului lor și aplecati spre bucuriile simțurilor - anevoie se vor dezlipi cu totul de dorințele și năzuințele lumesti. Iată de ce îi umbrește tristețea, deseori, atunci cînd trebuie să se înfrîneze de la cîte ceva, ba chiar se supăra, cîteodată, atunci cînd un lucru sau cineva li se așează de-a curmezișul..

Imitațiunea lui Cristos, Thomas a Kempis

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Mircea Țițan, Gheorghe Roșu, Nicola Gallinaro, Ionuț Dobocan și Raluca Naom**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) Cât de mare este Dumnezeuul tău?

Dr. Henry Norris Russell, faimosul astronom, ținea odată un discurs despre măreția infinită a universului, în comparație cu micuța noastră planetă. Când a terminat de vorbit, o femeie a venit la el și l-a întrebat: “Dacă pământul nostru este atât de mic, iar universul atât de mare, putem oare să credem că Dumnezeu este atent la noi?” Dr. Russell i-a răspuns: “Depinde doamnă în totalitate de cât de mare este Dumnezeu în care credeți.”

Dumnezeul creștinilor este mai mare decât universul pe care El l-a creat; este suficient de mare ca să fie atent la fiecare dintre copiii Săi. Dar ce fel de atenție ne acordă? Ce înseamnă a trăi mereu sub ochii lui Dumnezeu? Înseamnă oare că putem să ne amenințăm copiii spunând: “Dumnezeu te vede. Ai grijă cum te porți!” și astfel să facem din Dumnezeu o Dădăcă Gigantică ce lucrează gratuit în locul nostru când nu suntem acasă? Aceasta înseamnă oare a trăi sub ochii lui Dumnezeu?

Unele închisori sunt echipate acum cu camere video puse în locuri strategice, astfel încât fiecare deținut să poată fi văzut, oriunde s-ar afla. Gardienii pot vedea totul. Nimic nu se poate ascunde de privirea lor ațintită spre monitoare. Astfel de camere se găsesc și la bănci, spitale și magazine. Ne amintesc de ochiul atotvăzător al lui Dumnezeu, reprezentat în unele icoane. Aceasta înseamnă oare să trăim constant în prezența lui Dumnezeu, Cel care vede totul? Este Dumnezeu un ochi mare ce ne supraveghează constant pentru a vedea dacă ne descoperă cu garda jos? Cu siguranță nu!

Platon spunea o poveste despre un tânăr păstor care găsisese un inel ce îl făcea invizibil. Acesta i-a oferit ocazia să facă ce dorea el, fără să fie văzut. Înainte să găsească inelul, tânărul era unul drept și bun. Dar când a scăpat de sub privirile celor din jur, a devenit lipsit de scrupule și lacom. Este cu siguranță un lucru bun să trăim cu ochii semenilor ațintiți asupra noastră. De fapt, când oamenii își părăsesc casa și merg în locuri străine, unde nimeni nu îi cunoaște, au tendința să facă lucruri pe care nu le fac de obicei. În romanul “Roba” al lui Lloyd C. Douglas, Marcellus îl întreabă pe Justus, “Unde crezi că a mers Isus?” Justus a răspuns: “Nu știu, prietene, decât că El trăiește, și mă aștept mereu să îl văd. Uneori îi simt prezența de parcă ar fi lângă mine. Aceasta te păstrează onest. Nu simți imboldul de a înșela pe cineva, de a minți pe cineva, de a răni pe cineva, atunci când știi că Isus se află lângă tine.” Marcellus i-a spus atunci: “Cred că trebuie să fie foarte neconfortabil să te simți mereu urmărit de o prezență invizibilă.” “Nu și dacă prezența aceasta te apără pe tine de tine, Marcellus. Este o mare bucurie să ai pe cineva lângă tine, care să te facă să dai ce ai mai bun din tine.” (...)